

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094556656/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

sved på sin smertende ryg. Nu har han nået toppen, og han hovmoder sig. Intet andet har han set end denne top, og intet tog han med sig på vejen. Selvfølgelig, som vejen gik hen over, blomsterne på den, fuglene, solskinnet – alt det var ingenting for ham; der var kun en vej, der førte til en højst problematisk top. Men nu sidder han der, og han tænker med medynk på dem, som endnu ikke er nået så højt, og med foragt på dem, der slet ikke magelig hen ad lastens brede, makadamiserede kongevej. Se, min kære menighed, hvor han nu sidder og piller i sin retfærdigheds sure ligtorne, idet han mener, at deres stank er en behagelig offer-røg i Guds næse!

Efter endt tale gik jeg ned og fulgte for en gangs skyld med vrirten for at se, hvad det kunde blive til. Strømmen førte mig hen til en stor markedsplads, og idet jeg fulgte med de fleste, kom jeg lige til en negerkaravane. En kulsort pige tog imod mig og førte mig for en betaling af ti øre hen til en række kighuller.

Værsgo, sa hun, og jeg kiggede, men trak straks næsen tilbage igen og så spørgende på pigen. Nu havde hun fået sorte vinger på og lignede en slags djævelpige.

Værsgo herre, sa hun igen; her ser De helvede lige fra sin første begyndelse af og indtil vore dage. Kun ti øre! tilskrålede hun de udenfor stående.

Jeg kiggede på ny. Gennem de første glas sås forskellige hvedenske helvede, som jeg skyndte mig igennem, og så kom jeg til det kristne helvede. Det var en ildstrøm, som i begyndelsen var ret smal, men snart tiltog i bredde. I denne strøm svømmede der mennesker. Hvor den var smal, der var der kun få at se, men når den blev bred, steg de svømmendes antal i en uhyre grad, jeg ved ikke efter hvilken matematisk lov. Længs bredden stod der gejstlige og viftede til ilden med deres sorte kjoler. Længere fremme igen begyndte strømmen at ta betydelig af i bredde, dens befolkning blev samtidig tyndere, og til sidst hørte den helt op; men da var helvede osse skrumpet ind til en ganske smal, halv størket halvstribe, som udsendte tynde røgsluer, der nærmest så ud til at kunne virke som et behageligt puttesmiddel. Ved bredden var der stadigvæk sorte tilsynsvarende, men de var blevet sværere, og mange af dem lå nok så mægtig ned, adskillige var endog så tyk-